

Danutė Bindokienė

KAS SUJUNGS LIETUVIUS?

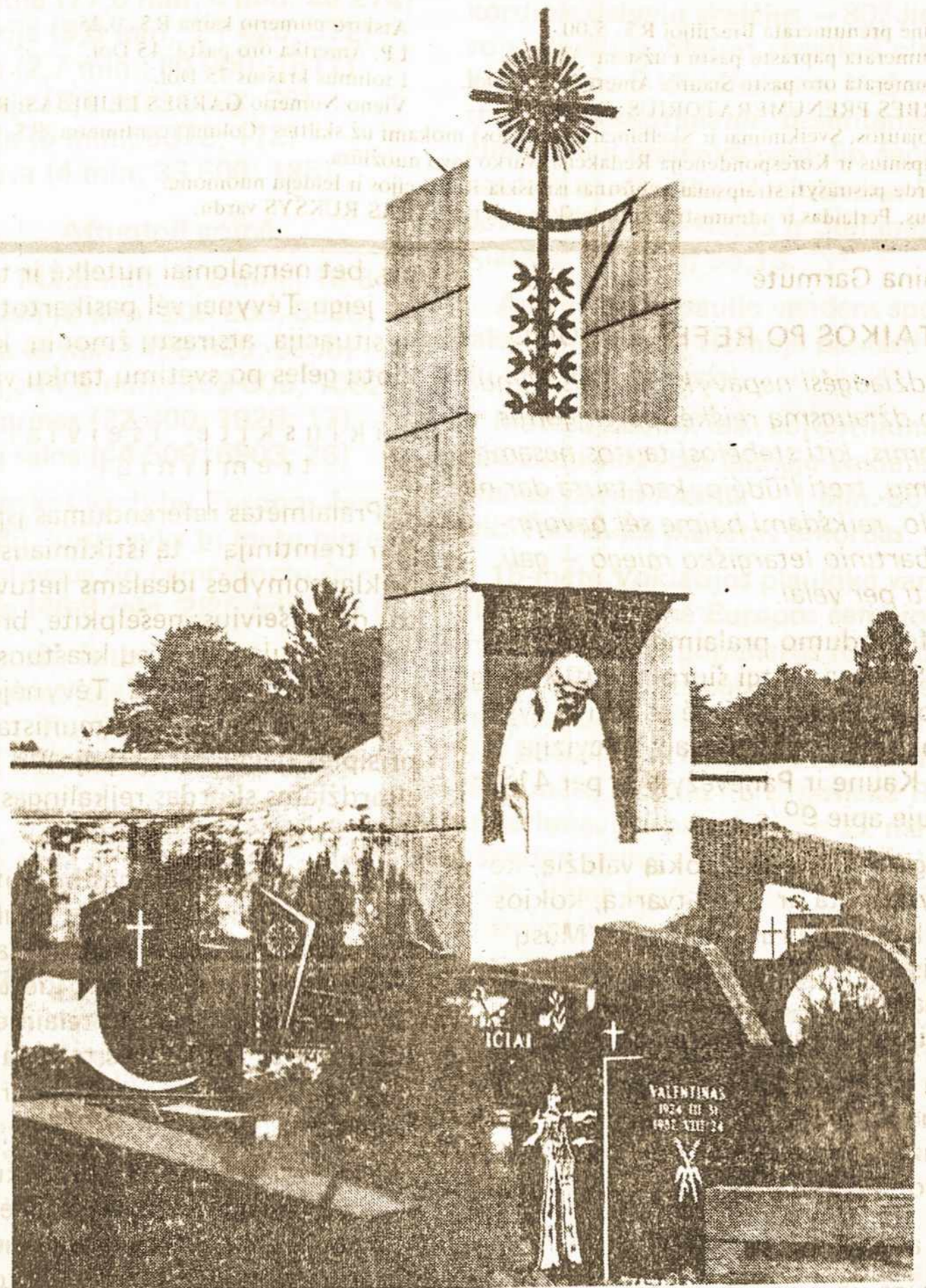
Baigėsi LB XIV tarybos rinkimai. Rezultatų dar nežinome (pas mus balsai taip pat primityviai skaičiuojami, kaip Pietų Afrikoje...), tačiau tai nėra labai svarbu. Kiekvienas kandidatas pateiktuose sąrašuose ir balsavimo lapeliuose juk yra mūsų visuomenei žinomas ir mažai kas priešintųsi, jeigu tas ar kitas įeitų į Lietuvos bendruomenės tarybą. Reikia tikėti, kad ir kandidatai, įsipareigoję savo pavardę įrinkti į rinkiminiuosius sąrašus, gerai suprato, kas jų laukia išrinkus. Pagrindinis vardiklis čia yra darbas ir gera valia.

Kur kas įdomiau bus ateinančią rudėnį, kai išrinktoji taryba suvažiuos į pirmąją sesiją. Nuo jos tarpusavio "susi kalbėjimo" priklausys ateinančių ketverių metų JAV LB Krašto valdyba, o nuo valdybos (ypač jos pirmininko) – galbūt didžioji dalis lietuviškosios veiklos šiame milžiniškame krašte, kur, nelyginant mažos salelės audringoje jūroje, tebeplūduriuoja lietuvių telkiniai.

O tų salų salelių dar nemažai turime. Vienos kartais prigęsta, kaip aptingusios vaidilutės prižiūrimas aukuras, kitos išsižiebia nauja gyvybe. Viskas juk priklauso nuo noro užsiangažuoti ir sudėti savo asmeninį įnašą į bendrą pintinę, surengtą iš lietuviškos kilmės šaknų. Labai dažnai vietovės veikla priklauso nuo vieno energingo, sumanaus asmens, kuris – lyg pavasario vėjas – pajėgiais judinti kitus, įtraukti, prisnekinti, priverlioti ir kartu atlikti tokius didžius darbus, kad nustamba net patys jų atlikėjai.

Tokių visuomenės "variklių" svarbą nuolat matome iš korespondencijų, spausdinamų "Drauge" ir kitoje mūsų periodikoje. Tai žmonės, kuriuos galėtume pavadinti mūsų tautiniais lobiais – remtiniais, globotinais ir įvertintais (žinoma, čia tik svajonė, nes tie "lobiai" daugiausia laikomi menkaverčiais ir susilaukia nuolatinės kritikos).

Didelių lietuviškų susitelkimų vienoje kurioje vietoje laikai jau perėjo. Šiandien turime daugybę mažų telkiniukų, kurie kartais pasijunta izoliuoti ir labai vieniši. Reikia, kad juos kas jungtų su platesne visuomene, kad atkreiptų į juos dėmesį ir įvertintų paskatintų kiekvieną bendruomenės gyvybės blykstelėjimą. Geras jungiklis yra lietuviška spauda. Kol ji lanko lietuvių namus, jis niekuomet nepasijus išskirtas, vienas, užmirštas.

Šv. Jono lietuvių kapinių Anapily koplyčia pasipuošė klebono kun. JONO STAŠKAUS sukurtu menišku kryžiumi. Anksčiau klebonas sukūrė ir nuotraukoje matomą Rūpintojėlį.

Spaudos (ypač "Draugo") puslapiuose mes galime susitikti savo tautiečius iš viso pasaulio, apie juos skaityti, juos pažinti. Galime juos painformuoti ir apie savo veiklą, rūpesčius, džiaugsmus, pareikšti savo nuomonę laiškų skyriuje ir pan.

Nemžiau svarbus įingėjas turi būti ir JAV LB Krašto valdyba, kurios pareiga atrasti, pasiekti ir įjungti kiekvieną, nors ir mažiausią, apylinkę į bendrą lietuvišką šeimą. Nuolatinė komunikacija, ypač asmeniškais pirmininko ar kitų valdybos narių kontaktais, galima labai daug pasiekti. Žmonės nori būti pastebėti, įvertinti. Jie turi daug puikių idėjų, dar daugiau klausimų; jie laukia paskatinimo, paramos (ne visada finansinės,

daug dažniau moralinės). Galbūt šiuo metu – labiau negu bet kada, yra svarbu visus lietuvius "surinkti po LB sparnu", nes tai bene paskutinė proga dar pasiekti jaunesniąsias kartas, kol jos visiškai neišnyko aplinkos rūkuose. Šiandien dar tebėra neišblėsusį lietuviškumo žarija, neseniai vėl pradėjusi skaisčiau žiūruoti, kai Lietuvos išsilaisvinimo pastangos susilaukė ir amerikiečių dėmesio, įkvėpdamos lietuvių kilmės žmonėms pasididžiamą savo kilme. Praeis kiek laiko ir tų žarijų žybsėjimą vėl užklos kasdienybės pelenai. Todėl reikia tikėtis ir nuoširdžiai linkėti, kad XIV LB tarybos pirmoje sesijoje būtų išrinktas toks Krašto valdybos pirmininkas, kuris nuoširdžiai užsiangažuotų rūpintis mūsų lietuviškosios bendruomenės reikalais šioje šalyje.

SPAUDOS MENIUO

SKAITYK IR PLATINK "MŪSŲ LIETUVA"

SEMANARIO

MŪSŲ LIETUVA

JORNAL CULTURAL "NOSSA LITUÂNIA"

Rua Inácio 671 – Vila Zelina
03142-001 SÃO PAULO – SP. – BRASIL
Diretor Resp. VYTAUTAS BACEVIČIUS
Administrador: PETRAS RUKŠYS
Redige Equipe Editorial – Fone: 63-5975

Metinė prenumerata Brazilijoje R\$. 5,00
Prenumerata paprastu paštu į užsienį: 35 Dol.
Prenumerata oro paštu Šiaurės Amerikon: 60 Dol.
GARBĖS PRENUMERATORIUS: R\$. 8,00
Užuojautos, Sveikinimai ir Skelbimai (Anúncios) mokami už skilties (Coluna) centimetra: R\$. 0,35
Straipsnius ir Korespondencija Redakcija tvarko savo nuožiūra.
Pavarde pasirašyti straipsniai nebūtinai išreiškia Redakcijos ir leidėjų nuomonę.
Čekius, Perlaidas ir administracinius laiškus rašyti PETRAS RUKŠYS vardu.

Atskiro numerio kaina R\$. 0,25
Į P. Ameriką oro paštu: 45 Dol.
Į tolimus kraštus 75 Dol.

Vieno Numerio GARBĖS LEIDĖJAS: R\$. 7,00

Čekius, Perlaidas ir administracinius laiškus rašyti PETRAS RUKŠYS vardu.

Antanina Garmutė

NUOTAIKOS PO REFERENDUMO

Vieni džiaugėsi nepavykusiu balsavimu ir savo džiaugsmą reiškė spalvingomis raketomis, kiti stebėjosi tautos nesąmoningumu, treči liūdėjo, kad tauta dar nepabudo, reikšdami baimę dėl pavojingo dabartinio letargiško miego – gali pabusti per vėlai.

Referendumo pralaimėjimas nestebina. Stebina, netgi šiurpina kitus. Rugpiučio 27 d. 9 v.v., ėmė galutinai ryškėti balsavimo rezultatai. Televizija rodė: Kaune ir Panevėžyje – per 41^oo, Vilniuje apie 9^oo...

Logika: tauta turi tokią valdžią, kokios yra verta, ir tokią tvarką, kokios nori. Kaip toje rusų dainoje: "Mūsų liaudis visa – alkana ir basa" atsiliepė į valdančiosios LDDP ir Prezidento kreipimąsi referendume nedalyvauti.

Ką gi, kaip pasiklos, taip miegos lietuviai. Ramiai toliau žiūriu vakarines televizijos laidas, kažkokį filmą, jau nesidomėdama paskutinėmis žiniomis.

Džiaugsmo raketos

Staiga už langų driokstelėjo – vieną, antrą, trečią ... kartų. Iš vaikystės atplūdo karo prisiminimai – taip bombardavo Kauną. Pripuoliau prie langų. Vakarų ir šiaurės pusėje buvo tamsu. Rytuose irgi nieko nesimatė. Užtat pietų pusėje, kažkur miesto apačioje, slėnyje, dusliai griaudė lyg iš patrankų ir į dangų kilo spalvotos raketos. Beveik kaip sutinkant Naujuosius Metus. Kieno džiaugsmą rodė šis saljutas? Kokią pergalę? Kieno ir prieš ką? Negi prieš pačius save? Ir su kokia švente sutapo šis – "triumfas?" (Juk sovietinę armiją išvedė keturiom dienom vėliau). Neilgai truko dirbtinis griausti-

nis, bet nemaloniai nutelkė ir tarsi įspėjo: jeigu Tėvynei vėl pasikartotų 1940-ųjų situacija, atsirastų žmonių, kurie klotų gėles po svetimų tankų vikšrais.

Sukluskite, išeiviai ir tremtiniai

Pralaimėtas referendumas įspėja išeiviją ir tremtiniją – tą ištikimiausiąją Nepriklausomybės idealams lietuvių tautos dalį. Išeivius: nešelpkite, brangieji, nei iškyļaujančių Jūsų kraštuose komunistų, nei skurstančių Tėvynėje abejingųjų mankurtų. Juk komunistai ir taip prisiplėš (jeigu dar nespėjo), o minėtiems skurdžiams skurdas reikalingas taip, kaip žuvims vanduo.

O Jūs, tremtiniai, nesibijokite, Sibiro, nes, anot radviliškietės Paulinos Motiečienės, "dabar sribvaikiai galės veikti nevaržomai čia pat Lietuvoje. Betgi iš mūsų jau ne ką telaimės. Svarbiausia – mūsų sąžinės tebūna laisvos nuo graužaties – viską padarėm, ką galėjom".

– Kaip tau patinka sumenkusi tauta? – ant rytojauja paklausė mane buvusi tremtinė Onutė Gedutienė, vienos iš Kauno rinkiminių apylinkių komisijos narė. – Mes iš kailio nérémės visą tą laikotarpį, aiškindami žmonėms, ieškodami namų, kurių nėra, tikslindami sąrašus. Bet auksčiau bombos neiššoksi.

Nieko nėra amžino. "Kai smegenys nukrenta žemyn, reiškia, kad kas nors ten stukteltų" – prisiminiau neseniai Alytaus mitinge pasakytą monsinjoro Svarinsko posakį.

Akla Kauno poetė – optimistė Marija Misevičienė, šiuo metu leidžianti savo eilėraščių knygelę, papasakojo man naują anekdotą. Klausia Stalinas Beriją, ką daryt, kad visi taptų komunistais? Ogi, va bėgiojo višta, – sako Berija. Pagauk ją ir gyvą nupešk. Žiūrėk, kas bus. Pagavo. Nupešė. Dabar paleisk, – tarė Berija. Bet... višta jau nebėgo – ji prisiglaudė prie savo skriaudėjo: skiriausk toliau. Taip ir čia – juo daugiau skriaudžia, – juo labiau nukriaustasis glaudžiasi. Mūsų tauta dabar – kaip ta nupešta višta..."

Kur tokio žmonių abejingumo šaknys, stengiamės išsiaiškinti su Kauno Rezistencijos ir tremties muziejaus darbuotoja dzūkų krašto dukra Onutė Valevišienė. Ji sako:

– Moralinis spaudimas. Niekšiškai elgėsi – niekšiškai ir išėjo. Prisidėjo jaunimo abejingumas. Dvasiškių nuosauimas arba pavėluotas reagavimas. O dažnas, ypač kaime, Landsbergis, ir vardo baidėsi kaip velnias kryžiaus. Dabar mes – tautos valia įsiteisinusi skriaudėjų ir skurdžių valstybė, su chaosu, korupcija, mafija ir kitom negerovėm.

Kitų nuomonės

Nemažiau įdomios ir kitų pašnekojų mintys. Technologijos universiteto studentė, tremtinių duktė neslepia:

– Nesidomiu politika. Nebalsavau. Kam? Visi kvaili, išskyrus Brazauską. Na, tėvai kentėjo tremtyje. Daug kas kentėjo. Tos kančios praėjo. Reikia žiūrėti į ateitį, o ne amžinai verkėti. Suvedinėti sąskaitas. Kuo rusai blogi? Labai gerų draugių turiu. Amerikos lietuviai nuo tautos atskilę. Jie tik savęs žiūri. Šykštuokai. Džiaugiasi kailį išnešę. O jūs čia pasiuskit...

Studentas iš kaimo trauko pečiais...

– Kokie čia dar balsavimai? Man viskas gerai. Alaus yra. Mergų yra. Dėdė vasarą dolerių paliko. Gyvenk ir žvenk.

Daržovių pardavėja byloja savo draugėms visai nesivaržydama pirkėjų, laukiančių eilėje:

– Žmonės žudė banditai. O gynė gynėjai, sribais apšaukti. Žinau – man tėvas pasakojo. Nebalsavau, nes tai – banditų ir jų gimnių išmislas. Kad vežė į Sibirą, tai gerai – net Salomėja Nėris tam pritarė. Tik per daug jų sugrižo tų tremtinių.

Bene jautriausiai reagavo buvę partizanai – suvalkietė Konstancija Valiūnienė – jos 4 broliai žuvo miške ir Alfonsas Gedutis iš Žemaitijos.

– Aš negaliu suprasti ir pateisinti šio spektaklio, – sako Alfonsas. – To įsikalbėjimo apie savo neklystumą ir žvėriško įsikibimo į valdžią. Ir už ką mes galvas guldėm, kalėjimus praėjom? Už ką bunkeriuose mūšėm granatos ir minos sudraskė? Imu galvoti, kad esu pragare, kai matau pirmąjį kompartijos sekretorių, priimančią Lietuvos karininkų priesaiką...

Ne, dar nesame pragare. Ir ne istorijos šiukšlyne. Apatijos prislėgta, smauglio žvilgsnio užhipnotizuota letargu miega mūsų Lietuva. Pabus. Bet juo ilgiau truks šis miegas, juo skaudesnis bus pabudimas.

FABRICA DE GUARDA-CHUVAS

Guarga-chuvas de todos os tipos para homens, senhoras e crianças
Mini-sombrinhas tipo Italiano e Alemão
Vicente Vitor Banys Ltda.
Rua Coelho Barrados, 104 – V. Prudente
Fone: 215-80.32 Res. 274-1886

SPORTO APŽVALGA

1995 METŲ EUROPOS FUTBOLO ČEMPIONATAS

1995 metų Europos futbolo čempionato atrankos varžybų uždangą pakėlė Šiaurės Airijos ir Lichtenšteino rinktinės. 4:1 laimėjo airiai. Praėjusi sekmadienį įvyko dar dvejios rungtynės. O rytoj, rugsėjo 7 dieną, bus 19 rungtynių. Europos futbolo 96 ratas įsisuka. Šia proga neprošal prisiminti atrankos grupių komandas ir susipažinti su UEFA statistika, kuri rodo, kiek kurioje šalyje yra gyventojų, futbolo žaidėjų ir futbolo klubų.

Pirmoji grupė

Rumunija (23,1 mln.; 95 067; 2801)
Prancūzija (55,4 mln.; 19 mln; 21 186)
Lenkija (37,3 mln; 267 540); 2467)
Slovakija (5 mln; 160.000; 2600)
Izraelis (4,4 mln; 34 000; 570)
Azerbaidžanas (6,5 mln; 134 000; 2421)

Antroji grupė

Ispanija (38,9 mln; 470 498; 12 421)
Belgija (9,9 mln; 437 898; 2039)
Dabija 5,1 mln; 260 000; 1550)
Kipras (670 000; 5000; 56)
Makedonija (1,9 mln; 13 500; 48)
Armėnija (3,2 mln; 1520; 32)

Trečioji grupė

Švedija (8,4 mln; 412 000; 3242)
Šveicarija (6,6 mln. 196 000; 1483)
Islandija (240 000; 19 000; 80)
Vengrija (10,6 mln; 112 860; 2257)
Turkija (51,6 mln; 237 579; 4602)

Ketvirtoji grupė

Italija (57,4 mln; 1,2 mln; 19944)
Ukraina (50,7 mln; 759 500; 202)
Kroatija (4,6 mln; 79 816; 1613)
Slovėnija (1,6 mln; 24 750; 238)
Estija (1,5 mln; 2500, 70)
Lietuva (3,5 mln; 9845; 171)

Penktoji grupė

Olandija (14,6 mln; 972 139; 5634)
Norvegija (4,1 mln; 220 000; 1344)
Čekija (10,5 mln; 226 000; 3600)
Malta (355 000; 5700; 23 766; 123)
Baltarusija (10,3 mln; 4920; 35)

Šeštoji grupė

Airija (3,5 mln.; 161 357; 3954)
Šiaurės Airija (1,6 mln.; 20 000; 1000)

Portugalija (10,3 mln; 81 198; 3283)
Austrija (7,7 mln.; 260 000; 2104)
Latvija (2,6 mln.; 12 000; 50)
Lichtenšteinas (27 500; 1290; 7)

Septintoji grupė

Vokietija (77,8 mln; 4 mln; 26 274)
Bulgarija (9,0 mln.; 21 420; 372)
Velsas (2,7 mln.; 80 000; 1611)
Albanija (3,1 mln; 1892; 35)
Gruzija (6 mln.; 6372; 112)
Moldova (4 mln; 33 600; 185)

Aštuntoji grupė

Rusija 142,2 mln.; 2,2 mln.; 16 840)
Graikija (10 mln; 205 000, 5885)
Škotija (5 mln.; 199 900; 6950)
Suomija (4,9 mln.; 159 000; 1092)
San Marinas (22 600; 1026; 17)
Farerų salos (44 500; 6903; 26)

Be atrankos varžybų Europos čempionato-96, kuris vyks tų metų birželio 18-30, dalyvaus šio čempionato šeimininkė Anglija (46,8 mln. 225 mln.; 43 000)

Daugiausiai futbolo žaidėjų užregistruota Vokietijoje (4 mln.), Anglijoje (2,25 mln., Rusijoje (2,2 mln.), Prancūzijoje (1,9 mln.) ir Italijoje (1,2 mln.) Daugiausia futbolo klubų – Anglijoje (43 000), Vokietijoje (26 274), Prancūzijoje (21 186) ir Italijoje (19 944).

Ne vienam mūsų futbolo mėgėjui tikriausiai bus naujiena, kad Lietuvoje turime 171 futbolo klubą, UEFA duomenis gauna iš nacionalinių futbolo federacijų, Latvijoje, pasirodo, įregistruota tik 50 futbolo klubų, Estijoje – 70. Mažiausiai įregistruotų žaidėjų turi San Marinas (1026), mažiausiai futbolo klubų – Lichtenšteinas (7).

Lietuva savo atrankos grupėje pagal gyventojų skaičių – ketvirta, pagal futbolo žaidėjų ir klubų – penkta. Kiekvė lemia ne viską. Jeigu būtų kitaip Danija Europos futbolo čempionų laurus būtų galėjusi tik sapnuoti, o dabar jau dveji metai ji juos turi. Sporte mažoms šalims nepilnavertiškumo kompleksas nėra būdingas. Bet grumtis su daug didesnėmis joms reikia ypatingų pastangų.

R. MAŽUOLIS – FINALE

DAR DU PASAULIO REKORDAI

Lietuvos plaukikas Raimondas Mažuolis trečiadienį Romoje pateko į pasaulio plaukimo čempionato (100 metrų laisvuju stiliumi finalinę aštuoniukę. Jo rezultatas preliminariose

varžybose nepilnas – 50,20 sek. Kitas Lietuvos plaukikas – didelių tarptautinių varžybų debiutantas Tomas Tobulevičius tarp savo priešininkų buvo ketvirtas, o iš viso jo rezultatas 52-as.

Šios rungties varžybose startavo rekordinis dalyvių skaičius – 80. Jie buvo suskirstyti, dešimt atrankos plaukimų – po 8 kiekviename. Mažuolis startavo paskutiniame, dešimtame plaukime. Čia jį pralenkė pasaulio čempionas ir rekordininkas Aleksandras Popovas (Rusija) – 49.33 ir Štefanus Klarkas (Kanada) 50,18.

Antradienį pasaulio vandens sporto šakų čempionate Romoje pasiekti du pasaulio rekordai.

Moterų 200 m. laisvuju stiliumi plaukimo varžybas laimėjo vokiečių Franciska van Almsik – 1 min. 56,78 sek. Tai naujas planetos rekordas.

15-metė Vokietijos plaukikė van Almsik – daugkartinė Europos čempionė ir rekordininkė, populiarus fotomodelis, 0,77 sekundės pagerino aštuonerių metų senumo rekordą, kurį jos tautietė iš buvusios VDR Helkė Friedrich 1986 metų birželio 16 d. pasiekė Rytų Berlyną. Per pastaruosius 22 metus rekordus gerino tik JAV ir VDR plaukikės. Vieną kartą į šį ginčą įsiterpė australietė.

Vyrų 400 m. kompleksinį plaukimą laimėjo amerikietis Tomas Dolanas, nuotolį nuplaukęs taip pat rekordiniu laiku – per 4 min. ir 12,30 sek. Jis 0,06 sek. pagerino prieš trejus metus daugkartinio pasaulio rekordininko vengro Tamašo Damio užfiksuotą rezultatą.

Kinijos sportininkai tvirtai pirmauja čempionate. Iš 14 aukso medalių jie laimėjo 6. Medalius jau pelnę penkiolikos valstybių atstovai.

SUTARTIS

Vakar "Karolinos turo" rūmuose šios bendrovės prezidentas Petras Vazbutas ir plaukikas Raimundas Mažuolis pasirašė rėmimo sutartį UAB "Karolinos turas" kas mėnesį skiria šiam olimpiečiui 500 JAV dolerių, o įstojus į Tarptautinio biznio koledžą Jungtinėse Amerikos Valstijose – papildomai dar 1000 JAV dolerių kas mėnesį mokslui. Jei R. Mažuolis Atlantos olimpinėse žaidynėse iškovotų medalį "Karolinos turas" dovanos jam trijų kambarių butą Vilniuje.

MES ESAME KOVOJANTI TAUTA

Vienas iš mūsų ginklų - spauda. Ji turi būti tvirta ir laisva. Skaitytojau, tavo tautinė pareiga ją remti ir platinti. Surask bent vieną naują skaitytoją! Nedelsk!

MIRĖ ŠARKIS ŽUKAUSKAS

A.a. JUOZAS ŽUKAUSKAS-JACK SHARKEY, pasaulio bokso, čempionas, taip atrodęs savo karjeros aukštumose 1932-33 m.

Buęs bokso legenda, sunkaus svorio grupėje pasaulio čempionas, sulaukęs 91 m. amžiaus, 1994 m. rugpiūčio 17 d. iškeliavo amžinybėn. Tai vienintelis profesionalas boksininkas, kuris pergales pasaulio ringuose daugiausia išgarsino lietuvių vardą pačių amerikiečių tarpe.

Juozas Žukauskas gimė 1902 m. spalio 26 d. Binghamton. Niujorko valstijoje, kur buvo susibūrusi pajėgi kultūrinės veiklos senųjų ateivių bendruomenė. Boksuotis jaunasis Žukauskas pradėjo sulaukęs 16 metų amžiaus. Pirmojo pasaulinio karo metu savanoriu tarnavo JAV laivyne. Kaip mėgėjas iš turėtų 50 susitikimų tik vieną kartą pralaimėjo, o tai įvyko trečią dieną po vestuvių. 1924 palikęs laivyną, tapo profesionaliu boksininku.

Laikotarpis, kai Juozas Žukauskas – Jack Sharkey boksavosi, buvo vadinamas "auksine era" šios sporto šakos varžybose. (Greta savo lietuviškos pavardės pasirinkęs buvo Jack Sharley vardą. Pirmą vardą Jack pasiskolino iš Jack Dempsey, o pavardę iš Tom Sharkey, boksininkų, kuriuos gerbė ir kovojo su jais. Jis kovojo su tuometiniais pasaulyje garsiaisiais: Joe Louis, Jack Demsey, Tommy Loughran, Max Schmeling, Primo Carnera, H.Wills ir kiti. Iš viso turėjęs 56 profesionalinius susitikimus: 38

dvikovas laimėjęs (14 kartų nokautu), 11 pralaimėjęs (2-nokautu), 4 baigė lygiosiomis, dvi likusios neišaiškintos.

Didžiausias Šarkio pasiekimas buvo 1932 birželio 21 prieš Vokietijos ir Europos čempioną Max Schmeling. Jis 15 ratų kovoje išėjo laimėtoju ir tapo pasaulio čempionu. Šį titulą išlaikė vienerius metus, 1933 birželio 29 kovoje prieš italą Carnerą šeštam rate buvo nokautu nugalėtas ir meistrystę turėjo perleisti jam.

Bokso karjerą Šarkis Žukauskas užbaigė 1936, pralaimėjęs prieš Joe Louis trečiam rate. Po to apsigyveno Bostone, atidarė savo restoraną, o laisvu laiku mėgo žvejoti. Tačiau daug laiko skyrė teisėjaudamas imtynių sporte ir bokse JAV-se ir Kanadoje. Antrojo pasaulinio karo metu Šiaurės Afrikoje savo programomis linksmindavo JAV karius.

1950 m. su žmona Dorothy persikėlė iš Bostono priemiesčio į Epping, N.H. Jie turėjo tris savo vaikus, sulaukė 14 vaikaitių, 23 provaikaitį ir vieną pro-provaikaitį. Žmona mirė anksčiau, o Juozas Žukauskas - Jack Sharley pasitraukė iš gyvųjų tarpo tik šiomis dienomis, sulaukęs gilios senatvės.

J. Šarkis-Žukauskas visuomet pasiskaidavo esąs lietuviškos kilmės ir tuo didžiudavosi. Žinoma, tai kėlė pasitenkinimą lietuvių tarpe Amerikoje ir pačioje Lietuvoje. Jis su savo mama visuomet kalbėdavo lietuviškai. Pats dalyvaudavo lietuvių renginiuose ir buvo visų gerbiamas ir mėgstamas. Savo treniuočių draugą J. Vinčą, buvusį Lietuvos ir Baltijos kraštų čempioną, ragindavęs kalbėti lietuviškai.

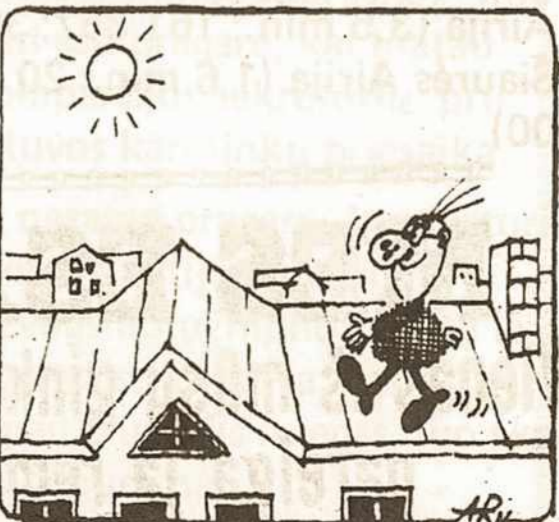
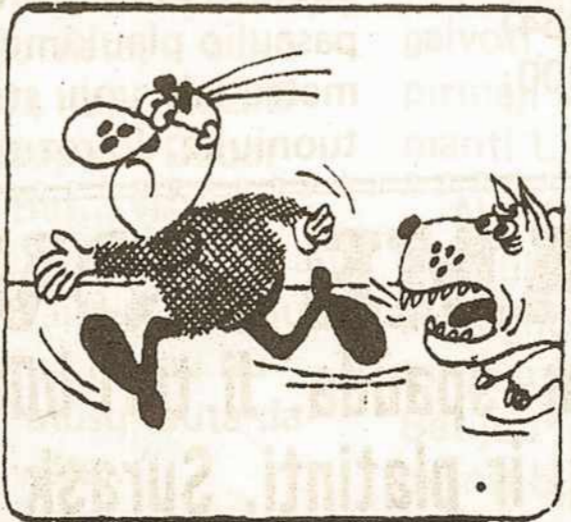
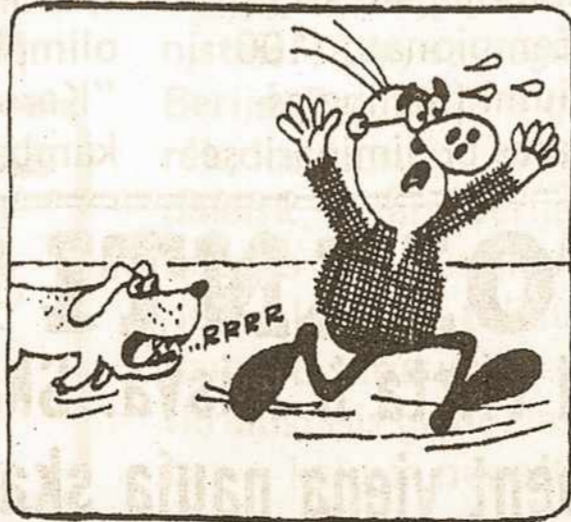
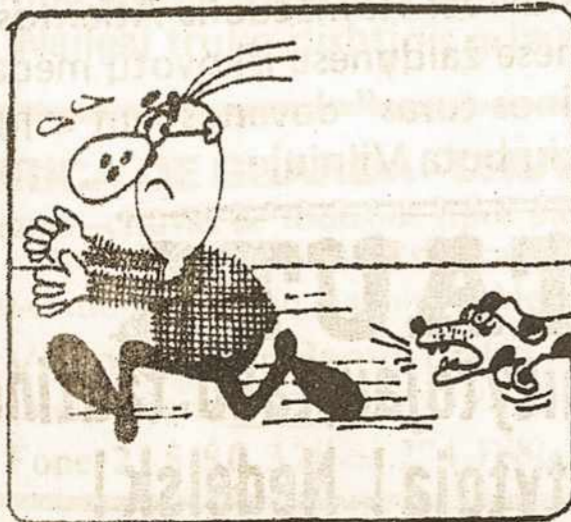
Sig.K.

Vitas Gerulaitis mirė:

"Vitas Gerulaitis mirė apsinuodijęs anglies viendeginiu", - pranešė AFP, remdamasi Niujorko policijos departamento išvada. Kambaryje, kuriame mirė Vitas Gerulaitis, buvo mirinai nuodingų dujų. Jų ten pateko per ventiliacijos ir šildymo angas. Pasak AFP, Niujorko policija tęsia tyrimą. Policijos pareigūnų manymu, Gerulaitis, kai dujos pradėjo skverbtis į

kambarį, miegojo. Jį aptikęs tarnas papasakojo, jog įėjęs į Gerulaičio kambarį pamatė, kad šis guli nuo galvos iki kojų užsiklojęs antklode. Tai, kad Gerulaitis vartojo narkotikus, mirčiai įtakos neturėjo. Tai patvirtino skrodimas. Lemtingą vakarą Gerulaitis turėjo eiti į svečius pas buvusią tenisininkę Nancy Whitaker. Ji rengė labdaros varžybas ir vadinamąją kliniką, norėjo, kad šį sykį su kitais tenisininkais - Pancho Gonzalesu bei Tony'u Trabertu - dalyvautų ir Vitas Gerulaitis. "Jis žaidė nuostabiai, išskyrus tuos momentus, kai jam skaudėdavo nugarą. Nesulaukę Vito pamatėme, kad jam skauda nugarą ir mus aplankys kitą dieną. O kitą dieną sužinojome apie jo mirtį. Tai buvo didžiulis smūgis", - kalbėjo Jackas Whitakeris, Nancy vyras, garsus televizijos komentatorius, Gerulaičio kolega. "Jis komentavo taip pat gerai, kaip ir žaidė tenisą. Vitas būtų galėjęs tapti puikiu TV komentatoriumi", - pasakė jo buvęs treneris Steve'as Stolle'as. Australijos atvirųjų pirmenybių rėmėjas Paulas McNamee praejusį pirmadienį žaidė su Gerulaičiu golfa. "Vitas buvo labai geros nuotaikos, sakė, kad ir sveikata gera. Kalbinau, kad sausio mėnesį Vitas atvyktų į Australijos pirmenybes žaisti veteranų varžybose", - pasakojo McNamee. Anot jo, Vitas Gerulaitis turėjo labai gerą humoro jausmą. Jie susipažino 1977 metais, kai Gerulaitis laimėjo atvirąsias Australijos pirmenybes. AFP rašo, kad Vitas Gerulaitis paliko motiną Aldoną ir seserį Rūtą, kuri kadaise buvo viena iš dvidešimties geriausių pasaulio tenisininkių. Vedęs Vitas nebuvo, nors gražių moterų šalia jo netrūko.

J
U
O
K
A
I

Danutė Bindokienė

LIETUVIŲ SPAUDA UŽ TĒVYNĒS RIBŲ

Lietuviui spausdintas žodis buvo brangus nuo tada, kai jame pabudo pirmieji tautinės tapatybės pradai, kai suprato sava kalba leidžiamos spaudos reikšmę tautinės sąmonės formavimui bei dvasinės kultūros kėlimui.

Galbūt dėl to, kad pirmuosius lietuviškus spausdintus žodžius mūsų tauta turėjo išsikovoti iš daug galingesnio priešo, o po to dar daug metų juos laistyti prakaitu ir net krauju, savąją spaudą visuomet brangino ir puoselėjo. Iš tikrųjų lietuviška spauda palyginti retai džiaugėsi visiškai laisve. Net pirmojo nepriklausomybės laikotarpio (ypač paskutiniųjų metų prieš okupaciją) didžiosios spaudos puslapiuose su nusistebėjimu randame tuščių viety, kur valstybinio cenzoriaus žirklės pasidarbavo, iškirpdamos prieššką vyriausybei nuomonę ar pasisakymą.

O ką bekalbėti apie sovietų bei vokiečių okupacijos laikus, kai mūsų spauda laisvai gyvavo tik pogrindyje, kai vien už atsitiktinį jos paėmimą į rankas okupantas grasino sunaikinimu... Argi nuostabu, kad Lietuvai vėl atgavus nepriklausomybę, pasipylė laikraščiai ir žurnalai lyg iš gausybės rago?

Kadangi dalis lietuvių tautos dėl vieniokių ar kitokių priežasčių turėjo sau užuovėjos, prieglaudos, ar net laimės ieškoti svetimuose kraštuose, su savimi iš tėvynės, lyg namų ugnelės žariją, išsinešė ir meilę lietuviškai spaudai. Kur benukeliavo, kur beapsistojo ir kiek giliau įleido šaknis, tuoj pasirodė ir lietuviški laikraščiai, žurnalai, knygos. Ypač gyvastingas mūsų periodinių ir neperiodinių leidinių klestėjimas buvo Jungtinėse Amerikos Valstijose nuo praėjusio šimtmečio pabaigos iki maždaug 1918 metų, Lietuvos nepriklausomybės paskelbimo. Po to sodraus žydėjimo laikotarpio leidiniai kiek išretėjo, bet jiems naujos gyvybės vėl įkvėpė ateivių gausa po II pasaulinio karo.

Deja, vėl išgyvename naują spaudos nykimo metą ir baisu, kad jo gali niekas nesustabdyti. Šiuo metu užsienyje leidžiama netoli 40 periodinių leidinių (įskaitant Pietų Ameriką, Australiją ir Europą -- be Lietuvos). Kanada leidžia du laikraščius -- savaitraštį "Tėviškės žiburiai" (Toronte) ir "Nepriklausomą Lie-

tuva" (Montrealyje). Argentijoje reguliariai pasirodo dar "Laikas" ir "Argentinos lietuvių balsas" (abu Buenos Aires); Brazilijoje -- "Mūsų Lietuva".

JAV spausdinama "Dirva" (Cleveland, OH), "Darbininkas" (Brooklyn, NY), bet atrodo, kad Čikaga likusi lietuviškos spaudos sostinė, nes čia spausdinama "Laisvoji Lietuva", "Lietuvių balsas", "Akiračiai", "Pasaulio lietuvis", "Ateitis", "Skautų aidas", "Metmenys", "Lituanus", "Laiškai lietuviams", "Technikos žodis", "Eglutė", "Į laisvę", "Mūsų Vytis", "The Observer", "Muzikos žinios" ir dar daugiau. Kai kurie -- anglų kalba.

Visame šiame dar išlikusiame lietuviškos spaudos margumyne, turime tik vieną dienraštį -- "Draugą", kuris š.m. liepos mėnesį švęs 85-tąjį gimtadienį. Tai nėra seniausias užsienio lietuvių laikraštis (seniausias, dar visis leidžiamas ura Susivienijimo Lietuvių Amerikoje Organas "Tėvynė", jau sulaukęs 92 metų). Nors "Draugas" leidžiamas Čikagoje, bet jo skaitytojai išsisklaidę kone po visą pasaulį. Net pavėluodamas juos pasiekti dėl didesnių nuotolių "Draugas" į kiekvieno skaitytojo namus atneša penkis kartus daugiau informacijos, negu bet kuris savaitraštis. Juo labiau, kad šeštadieniais prie dienraščio prijungiamas kultūrinis 8 psl. priedas, kurio medžiaga prilygsta -- ir dažnai net pralenkia -- daugelio mūsų žurnalų straipsnius.

"Draugas" nėra čikagiečių dienraštis (išskyrus tai, kad jį vietiniai lietuviai gauna greičiau), nes Čikagai ir apylinkėms kasdien skiriamas tik vienas puslapis, o visa kita medžiaga -- visiems skaitytojams, kur jie begyventų.

Kokia pagrindinė šiuo metu to vieniokio likusio mūsų dienraščio problema? Būtinai reikia naujų skaitytojų, kurie papildytų pasitraukiančių į amžinybę ar nepajėgiančių dėl senatvės skaityti, gretas. Jeigu kas atrastų magišką formulę, kaip parūpinti "Draugui" daugiau prenumeratorių, nereikėtų baimintis, kad iki 2000 metų paskutinis lietuviškas dienraštis už Lietuvos sienų išnyks kaip dinosauros...

GERIAUSIAS BŪDAS UŽSIMOKĖTI MŪSŲ LIETUVOS PRENUMERATA: išrašyti čekį PETRAS RUKŠYS vardu ir pasiųsti laiške paprastu paštu.

DR. LUIS DE CARVALHO
KALINAUSKAS
ADVOGADO

R. dos ESTUDANTES 15, 6° and. conj.62
Fone: 277.35.48

ANGLYBIŲ ANTPLŪDIS LIETUVIŲ KALBOJE

Žinomas kalbininkas prof. Antanas Klimas (university of Rochester) rašo "Lituanus" leidinyje (1994 Vol. 40, N° 2) apie anglicizmų vartojimą šiuo dieninėje lietuvių kalboje ("The Anglicization of Lithuanian"). Jis pripažįsta, kad anglų kalba dabar yra pati svarbiausia tarptautinėje plotmėje -- pirmoji užsienio kalba mokoma pradžios mokyklose bei gimnazijose ir pagrindinė kompiuterių kalba. Net 80% pasaulio mokslinių ir technologinių darbų yra leidžiami anglų kalba.

Lietuvių kalbos plėtojimui kelią užkirto ir rimtai žodyną sužalojo sistemingai vykdoma rusifikacija. Lietuvių kalba buvo paskelbta oficialiaja Lietuvos kalba 1969 m., dar prieš nepriklausomybės atstatymą. Nuo to laiko prasidėjo mūsų kalbos desovietizacija, teigia prof. Klimas. Bet tuo pačiu ėmė skverbtis ir šimtai anglicizmų, ypač šnekamojon jaunesnių miestiečių kalbon -- per vakarietišką muziką filmus bei žiniasklaidą.

Jau 1991 m. spaudoje pradėjo rodytis angliški žodžiai sulietuvintomis galūnėmis ir fonologine rašyba. Naujai patirtoje spaudos laisvėje išdygo bene 1.000 leidinių, kurie stengėsi anglicizmais pakeisti įsigalėjusius rasicizmus ir prisiartinti prie Vakarų.

Lietuviai kalbininkai šių skolinių vartojimą stebėjo su vis didėjančia baimė ir stengėsi stabdyti anglicizmų antplūdį žiniasklaidoje ir įvairioje literatūroje. Žodžius, kaip "brifingas", "dizaineris", "miuziklas", "marketingas", "preskonferencija", "stresas" -- Lietuvių kalbos draugija 1993 m. spausdino sąrašais su lietuviškais atitikmenimis, tačiau neaišku, kodėl dar vis sunkiai atsakoma anglicizmų, ar dėl kažkokios "kalbinės menkavertystės komplekso", ar dėl beribio noro "vakarietintis", aiškina prof. Klimas.

Nežinia, kaip ilgai tęsis šis susižavėjimas anglicizmais. Tai vyksta ne vien lietuvių kalboje. Jų nuomone, anglų kalba ir toliau vyraus pasaulyje ir jos įtakoje liks skolinių įvairiose kalbose, kaip liko graikų, lotynų, vėliau arabų ir prancūzų žodžiai Europos kalbose. Neįmanoma numatyti, ar anglų kalbos vietą kada nors perims kita kalba, tačiau prof. A. Klimo nuomone, lietuvių kalba ne tik išliks, bet ir ilgai dar gyvuos.

PARDUODAM E
AUTOMOBILIAMS
LIPINĖLIUS
VĒLIAVĒLES
RUA INACIO 671 - V. ZELINA

VENDE-SE
LOTE NA LITUANIKA
OTIMO LUGAR
Falar com Alex ou Geny
Tel.: 887-64.23

Aurelija M. Balašaitienė

DŽIAUGSMAI IR PROBLEAMOS

Pasaulio lietuvių bendruomenės suvažiavimą Lietuvoje bei jo nutarimus apžvelgiant

Perskaičius A. Vaičiūno išsamų straipsnį apie PLB atstovų suvažiavimą Anykščiuose ("TŽ" 1994 m. rugpiūčio 23 d.) gėrėjusi atstovų entuziazmu ir pasiryžimu spręsti užsienio lietuvių problemas jau pačioje tėvynėje, dalyvaujant ir jos vyriausybės atstovams.

Iš reportažo galima lengvai susidaryti įspūdį, kad po pramoginės programos, posėdžių ir vakaronės, konkrečių rezultatų nepasiekta ryšium su užsienio lietuvių problemomis. Skaudus yra ne vien pilietybės klausimas, bet ir didžiųjų demokratijų piliečiams, turintiems visame pasaulyje pripažįstamus pasus, vizos įvažiavimui į tėvynę reikalavimas. Pati nemažai keliavusi po Europą, Pietų Ameriką ir kitus kraštus, niekur nesusidūriau su vizos reikalavimu, Vien parodžius Amerikos pasą, pasienių valdininkai sveikino atvykusį jų kraštą ir linkėjo malonios viešnagės.

Atrodo, kad pozityvų Lietuvos pilietybės atstatymo užsienio lietuviams sprendimą sunkina problemos, susijusios su turto atgavimu. Taip, tai gali būti labai sudėtingas procesas, kad neteisėtai nusavinta nuosavybė, metams bėgant, keitė rankas ir pobūdį, bet moraliskai ji priklauso jos teisėtiems savininkams ar jų įpėdinams. Tačiau dauguma užsienio lietuvių, savo tėvynės išsiilgusių ir daugelį dešimtmečių visomis jėgomis ir ištekliais jau ištikimai tarnavusių, trokšta Lietuvos pripažinimo, kad jie nėra "už kiemo vartų į obuolių sodą" stovintys našlaičiai, bet tikri ir mylimi jos vaikai.

Sudarius turtui atgauti prityrusių teisininkų komisiją, suformulavus turto atgavimo procedūrą, pilietybės atstatymo klausimas turėtų likti nuošaliai, nesiejamas su turto atgavimu. Antra vertus, turto grąžinimui galėtų būti nustatytos tam tikros kategorijos

Mano gili užuojauta poniai
JULIJAI JOTEIKAITEI GALVÃO
ir giminėms dėl skaudžios netekties mylimo vyro, tėvo ir senelio

JOSÉ APARECIDO GALVÃO

Lietuviai neteko nuoširdaus draugo ir kultūrinės veiklos rėmėjo. Telydi mūsų gilūs atodūsiai jo vėlę į Amžinybės dausas.

Su pagarba Halina Mošinkienė

pagal Lietuvoje negyventą metų skaičių ir grįžtančio asmens statusą. ar jis kurš nors demokratijos pasiturintis pilietis, ar iš Sibiro grįžtantis benamis? Su ašaromis akyse skaičiau vieno Sibiro tremtinio pasakojimą, kai jis, "Atlikęs bausmę" Sibire, grįžo į savo namus, bet jį juos nebuvo leistas įeiti, nes juose gyveno ... jo skundikas.

Daugumos užsienio lietuvių nevilioja "turtas", bet traukia nostalgija ir natūralus sentimentas matyti kadaise savo tėvėlių žydėjusį sodą, vaikystėje mindžiotus takelius, gimtojo namo stogus, jei jis dar tebestovi, išlikusią žemę. Niekada neužmiršiu tos žiaurios valandos, kai, užrakinusi mūsų jaukaus namo duris, raktą įmetusi į jazminų krūmus, kieme sudeginau savo dienoraščius (ar ne gaila?). Staiga kažką susigalvojusi nustebusiai mamytei ir sesutei mane sekant, per virtuvės nesandariai uždarytą langą įlipau atgal į namą, atidariau savo fortepijono viršų ir bronzinėje stygų lentoje su aštriu peiliuku išbraižiau savo vardą ir pavardę...

Atrodo, kad užsienio lietuvių atstovai turėjo tam tikrą įtaką į vietinius, savo nutarimuose palikę tradicinę lietuvių kalbą, tai ir "nuostatos" liko vyriškos giminės daiktavardžiu, ir nutarimai netapo "nutartimis"... Nutarimuose priimtas tremtinio statuso aptarimas galėtų būti taikomas ir užsienyje gyvenantiems lietuviams, pirmame punkte nusakant, kad tremtinio statusas turi būti pripažintas grįžtantiems, "pasitraukusiems iš Lietuvos nuo represijų". Tai ne vien tiems, kurie buvo prievarta išvežti į Sibirą... Ar aš dėl "represijų

grėsmės" į Vakarus pasitraukė "išvientintieji asmenys", vėliau tapę didžiųjų demokratijų piliečiais?

Puiku, kad suvažiavime buvo pabrėžtas ir katalikiškų parapijų vaidmuo, daug prisidėjusių prie lietuvių išlaikymo toli nuo tėvynės gyvenančiose šeimose. Tai faktas, kurio negalėjo nepripažinti, net ir didysis lietuvių veikėjas ateistas dr. Jonas Šliūpas.

Džiugu, kad populiarai, užsieniuose gyvenančius lietuvius jungianti organizacija, sėkmingai puoselėjusi lietuvių išlaikymo idėją, savo atstovus nusiuntė į Tėvynę su viltimi užmegzti šiltesnius santykius, supažindinti tėvynainius su toli nuo tėvynės gyvenančių lietuvių problemomis, ieškoti joms pozityvaus sprendimo. Deja, tiek ministras pirmininkas A. Šleževičius, tiek tautinių mažumų direktorius A. Švelnys tepasitenkino sveikinimais ir bendrybėmis, bet nesiteikė konkrečiai leisti į diskusijas bei siūlyti sprendimus. Tačiau negalima nepripažinti ir to, kad tokie suvažiavimai yra naudingi ir reikalingi. Sakoma, kad "lašas po lašo ir akmenį pratašo".

KIEK GYVENTOJU LIETUVOJE

ELTOS žiniomis, 1994 m. pradžioje Lietuvoje gyveno 3 milijonai 739 tūkstančiai žmonių, iš kurių kaimuose 1 milijonas 184 tūkstančiai. Praeitais metais gimė tik 620 žmonių daugiau, negu mirė. 1989-1993 m. laikotarpiu iš Lietuvos išvyko beveik 107 tūkstančiai, atvyko 55 tūkstančiai. Išvykusiųjų 53% buvo rusai, 13% ukrainiečių ir 5% lenkų.

KALBĖK LIETUVIŠKAI!
CURSO LITUANO
POR CORRESPONDÊNCIA F:635.975

SKAITYTOJAI RASO

Vilnius 18.09.94

Rev. Pe. Pedro Ruksys

Aqui lhes escreve uma leitora do vosso redigido jornal. É verdade que tenho lido apenas os números que um ou outro brasileiro tem recebido aqui em Vilnius. Sempre nos trás a sra. Vera Tatarūnas, um ou outro tem nos enviado a sra. Jėnny Bumblys, alguns números a minha tia Severa.

No dia 3 de julho foi comemorado o 45º aniversário da vida sacerdotal do Rev. Pe. Gavėnas que atualmente está servindo numa paróquia em Alytus. Ele esteve em minha casa por três ou quatro vėzes sempre acompanhado pelo sr. prof. Vitkauskas.

Aqui em Vilnius há brasileiros, argentinos, uruguaios que em conjunto formam até que um grupo relativamente grande. Formamos uma associação que no dado momento se encontra em muitas dificuldades. Em vez da prometida séde para todas as associações na época do Landsbergis, agora só temos a possibilidade de alugar um quarto na ex- associação Téviškė, até com o mesmo chfiamento do Sr Sakalauskas. No dado momento não podemos arcar com todos esses gastos, se não tivermos em conta aida outros motivos. Às vezes o desani-

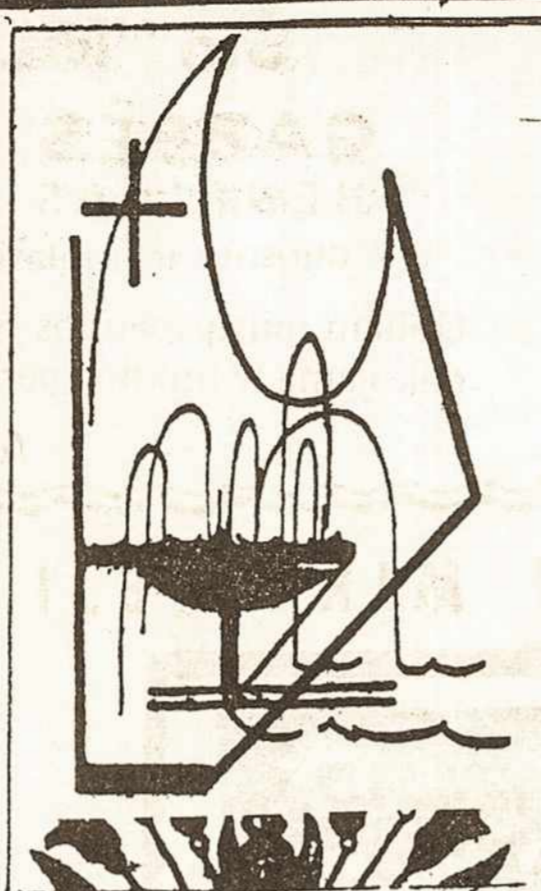
APRENDA A CANTAR EM LITUANO

COM A NOVA FITA CASSETTE DE CANTOS POPOLARES LITUANOS.

Dicção clara. Acompanha a letra.

**LINKSMAI
DAINUOKIME**

Tragiškai žuvus visų gerbiamai ir mylimai
A†A
DR. ALDAI M. GARŠKO M. PINHEIRO

reiškiu ypatingą užuojautą Dr. ALDOS Motinai poniai FRANCIŠKAI GARŠKO su kuria riša ilgas bendradarbiavimas L.-Sajungoje-Aliança.

Linkiu ištvermės ir sveikatos globojant likusius anūkus, užvaduojant brangiausią mamą, kurią taip netikėtai Viešpats pasisaukė į žvaigždėtas Amžinybės dausas.

Giliame liūdesy Halina Mošinkienė

mo é grande, mas sempre surge um estímulo inesperado e a gente vai indo para a frente. O último incentivo foi do sr. embaixador para os países bálticos Luiz Antonio Jardim Gagliardi. Ele pede para "aguentarmos" mais um pouco. Talvez eles resolvam algum meio de nos ajudar.

O prof. Vitkauskas pediu para colocar pelo menos um pequeno artigo no jornal lituano do Brasil. Às vezes é difícil de explicar diversas situações. É claro que o artigo é grande demais e pode ser resumido em alguns parágrafos (palavras). Enfim julgo que é o meu dever enviar, assim como foi o meu dever de mandar através de um telegrama as nossas felicitações. O poema de Vinicius de Moraes realmente comoveu muita gente.

Aproveitando a vossa bondade pediria para dizer para d. Vera Tatarūnas que infelizmente ainda adiaram a inauguração da embaixada brasileira aqui em Vilnius. Talvez para o senhor como para a d. Vera seja útil saber que o sr. Luiz A.J.Gagliardi deixou-me os formulários para vista de entrada, por isso se al-

gum conhecido ou parente da Lituânia queira ir para o Brasil, poderá vir buscá-lo em casa, inclusive poderei ajudar para preenché-lo.

Agradecida e atenciosamente

Wanda Bikelienė

Vilnius, 9 de setembro de 1994

Estimado Padre Petras

Aqui estou finalmente, nesta terra maravilhosa que é a Lituânia.

O seu curso por correspondência foi muito bom para mim, pois agora já posso começar a falar, mesmo se ainda, tenho muito que aprender.

Obrigada uma vez mais por todas suas gentilezas, e peço que sempre reze por mim, para que eu possa ser útil a este povo tão sofrido e tão forte.

Com meu religioso afeto

Irmã Ana Maria

**GERIAUSIAS BŪDAS UŽSIMOKĖTI -
MŪSŲ LIETUVOS PRENUMERATA:
išrašyti čekį PETRAS RUKŠYS vardu
ir pasiųsti laiške paprastu paštu.**

ŽODYNAS

**DICIONÁRIO
PORTUGUÊS LITUANO
LITUANO PORTUGUÊS**

SEGUNDA EDIÇÃO

MŪSŲ LIETUVA

MŪSŲ ŽINIOS SPAUDOS ŠVENTĖ

SPAUDOS PIETŪS

Spaudos šventės pietūs jau pradeda-
mi ruošti, tik dar mažai skaitytojų ir
laikraščio rėmėjų jau įsigijo pakvietimus.
Prašome nedelsiant įsigyti pakvietimus
parapijos klebonijoje arba užsisakyti te-
lefonu 63-5975 bet kuriuo laiku iki
trečiadienio, spalio 19 dienos.

PAVASARIO ŠVENTĖ ATIDEDAMA

Spalio 16 dienai skelbta PAVASA-
RIO ŠVENTĖ LITUANIKOJ turėjo
būti aridėta vėliasniam laikui. Dabar
Lituanikoj, kaip ir daugelio kitų vietų,
TRŪKSTA VANDENS. BLB-nė nuta-
rė nukelti Pavasario šventę Lituanikoj
iki pirmojo gruodžio mėnesio sekmadie-
nio.

DEMESIO!

Norime priminti visiems parapiečiams
kad lapkričio pirmojo sekmadienio mi-
šios bus 3-čią valandą po pietų.

Po mišių bus šv. Juozapo bendruo-
menės narių susirinkimas. Į šį susirin-
kimą kviečiami visi parapiečiai. Bus
progajsašyti nariais į šią seniausią
lietuvių organizaciją Brazilijoje.

Bus taip pat pranešimai apie bendruo-
menės atliktus darbus paskutiniu laiku.

• Lietuviškos spaudos rėmėjai
yra savo tautos gynėjai

Šio "ML" numeri GARBĖS LEIDĖJ HENRIKAS VALAVIČIUS

duosnus ir nuolatinis ML-voš rėmėjas.

Uoliam mūsų spaudos mylėtoju ir rėmėjui širdingai
dėkojame ir linkime geros sveikatos ir Dievo palaimos.

Administracija

MŪSŲ MIRUSIEJI

ALDA MARIA GARŠKO PINHEIRO

buvo gimusi 1940 m. vasario 18 d. S. Pau-
lo mieste, Franciskos ir Jurgio Garškų
duktė.

Baigusi S. Paulo medicinos fakultetą,
specializavosi pediatrijoj (vaikų gydymu).
Daug metų su tėvais gyveno Vila Libane-
za, o paskui Moemoj.

Ištekėjusi už Dorival Pinheiro, virš 20
metų dirbo Tatuape ligoninėj. Buvo mo-
kslo komisijos viršininkė. Santa Marcelina
ligoninėj buvo taip pat greitosios pagal-
bos viršininkė. Turėjo savo pediatrijos
konsultoriją ant Paes de Barros avenidos.

Kaip ir visa žeima, buvo Braz. Lietuvių
Sajungos narė ir jos bibliotekos tvarky-
toja. Dalyvaudavo visose šventėse ir pa-

rengimuose, kai nebūdavo užimta su dar-
bu ligoninėse. Prieš du metus buvo Lie-
tuvoje giminių aplankyti.

Rugsėjo 19 d. važiavo paimti dukters
universitete ir grįžtant įvyko automo-
bilio avarija, kurioje Aldą ir duktė buvo
sužeistos. Alda buvo nuvežta į Hospi-
tal das Clinicas ligoninę, kur buvo mė-
ginta ją atgaivinti, bet sužeidimai buvo
per daug sunkūs ir sekančią dieną ji mirė.
Duktė Danielle buvo nuvežta į S. Marce-
linos ligoninę, kur išbuvo savaite, nes
neturėjo labai sunkių sužeidimų.

Alda buvo pašarvota Congonhas ka-
pinių šermeninėj ir paskui tose pačiose
kapinėse palaidota, kur jau ilsėjosi tė-
velis Jurgis.

Alda buvo ramaus ir linksmo būdo
ir visų mylima. Tai įrodo gausus žmo-
nių dalyvavimas laidotuvėse ir 8-tos die-
nos mišiose V. Zelinos bažnyčioje.

Labai giliam liūdesy liko motina
Franciška, duktė Daliellė, sūnus Jorge,
vyras Dorival, giminės, ligonių dakta-
rai, sąjungiečiai ir artimieji.

Dievulis tesuteikia Aldai amžiną džia-
ugsimą, o šeimai didelę dvasinę ramybę
ir pagūdą.

MŪSŲ LIETUVOS PRENUMERATA
GALIMA UŽSIMOKĖTI TAIP PAT V
ZELINOS PARAPIJOS KLEBONIJOJ.

metinė „MŪSŲ LIETUVOS“

SPAUDOS ŠVENTĖ

Spalio (Outubro) 23 diena

MIŠIOS 11:00 VALANDA, UŽ SPAUDOS DARBUOTOJUS

PIETŪS 12:30 VALANDA

VILA ZELINOJE – JAUNIMO NAMUOSE

VISI DALYVAUKIME IR SAVO SPAUDA PAREMKIME